

Sygn. akt: I C 988/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2021 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Asesor sądowy Szymon Śniady

po rozpoznaniu 12 października 2021 roku w Łodzi

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa K. S. (1)

przeciwko (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda K. S. (1) kwotę 16263,74 (szesnaście tysięcy dwieście sześćdziesiąt trzy złote i siedemdziesiąt cztery grosze) złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od 12 maja 2020 roku do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanej (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda K. S. (1) kwotę 369 (trzysta sześćdziesiąt dziewięć) złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od 19 czerwca 2020 roku do dnia zapłaty;
3. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
4. zasądza od pozwanej (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda K. S. (1) kwotę 5367 (pięć tysięcy trzysta sześćdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty, w tym kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
5. zwraca pozwanej (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W. ze Skarbu Państwa – Sądowi Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 464,96 (czteryście sześćdziesiąt cztery złote dziewięćdziesiąt sześć groszy) złotych tytułem zwrotu niewykorzystanej zaliczki wpłaconej przez stronę.

Sygn. akt I C 988/20

UZASADNIENIE

Powód K. S. (1), reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie adwokata, wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 15.900,00 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem częściowego odszkodowania za uszkodzenie pojazdu marki A. o numerze rejestracyjnym (...) w wyniku zdarzenia z dnia 2 grudnia 2019 roku, kwoty 384,21 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi o dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem skapitalizowanych odsetek za opóźnienie liczonych od kwoty 15.900,00 złotych od dnia 3 stycznia 2020 roku do dnia 7 maja 2020 roku oraz kwoty 369,00 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem poniesionych przez powoda wydatków związanych z wykonaniem kalkulacji kosztów naprawy oraz wyceny pojazdu marki A. o numerze rejestracyjnym (...) po zdarzeniu z dnia 2 grudnia 2019 roku. Powód wniósł również o zasądzenia kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego wraz

z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty z uwzględnieniem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu powód wskazał, że dochodzi zapłaty z tytułu umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej sprawcy za szkodę powstałą na skutek zdarzenia drogowego z dnia 2 grudnia 2019 roku, w którym uszkodzeniu uległ należący do niego pojazd osobowy marki A. o numerze rejestracyjnym (...).

/pozew- k.4-8/

W odpowiedzi na pozew, pozwana reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniosła o oddalenie powództwa w całości, a także zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu, pozwana wskazała, iż na skutek przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego, relacji uczestników zdarzenia oraz oględzin miejsca zdarzenia, pozwana odmówiła wypłaty odszkodowania na rzecz poszkodowanego z uwagi na to, iż przeprowadzona analiza wykazała dysproporcję w zakresie uszkodzeń.

/odpowiedź na pozew- k. 38-40/

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

2 grudnia 2019 roku, około godziny 21:00 w Ł. na ul. (...) pomiędzy ulicami (...) a F. miało miejsce zdarzenie drogowego w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd osobowy marki A. o numerze rejestracyjnym (...), należący do K. S. (2). Sprawca zdarzenia- I. M. (1), kierujący pojazdem osobowym marki V. (...) (B) o numerze rejestracyjnym (...) w wyniku niezachowania należytej ostrożności, wykonując manewr skrętu w lewo na ostrym zakręcie, uderzył w tył pojazdu poszkodowanego. W wyniku zderzenia, poszkodowany stracił panowanie nad kierownicą, wjeżdżając do rowu znajdującego się po prawej stronie jezdni, zatrzymując się przednim prawym narożnikiem na grubym pniu. Na miejsce zdarzenia nie była wzywana Policja. Zgłoszenie szkody nastąpiło 4 grudnia 2017 roku.

/oświadczenie sprawcy kolizji k. 24, akta szkody k. 47, zeznania I. M. k. 68-69, znacznik czasowy: 00:04:28-00:16:22, przesłuchanie (...) S. k. 70-71, znacznik czasowy: 00:19:04-00:38:53/

Kierujący pojazdem osobowym marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) posiadał ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej w (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W..

/okoliczność bezsporna/

Uszkodzenia pojazdów A. i V. powstały w skutek przedmiotowego zdarzenia. W A. uszkodzone były tylny zderzak, tylna belka, pokrywa bagażnika, tłumik, przedni błotnik prawy, prawa strona pojazdu, zderzak przedni, prawy przedni słupek oraz jedna z felg, przedni reflektor prawy z kierunkowskazem, przednia maska. Do zdarzenia doszło wskutek błędu kierującego V., który nie dostosował prędkości do panujących warunków drogowych podczas przejeżdżania przez łuk drogi, nie obeserwował prawidłowo przedpola, a także nie zachował właściwej odległości od pojazdu jadącego przed nim

/kalkulacja k. 10-22, akta szkody k. 47, przesłuchanie(...) S. k. 70-71, znacznik czasowy: 00:19:04-00:38:53, opinia biegłego k. 83-143/

Początkowo przedmiotowa szkoda została zgłoszona ubezpieczycielowi i zarejestrowana pod numerem (...), a następnie pod numerem (...).

/okoliczność bezsporna, a nadto: zgłoszenie szkody - płyta CD k. 47/

Pozwana po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego po wykonaniu oględzin miejsca zdarzenia oraz relacji uczestników zdarzenia odmówiła wypłaty odszkodowania na rzecz poszkodowanego z uwagi na to, iż przeprowadzona analiza wykazała dysproporcję w zakresie uszkodzeń. Przeprowadzona analiza zebranego materiału w ocenie pozwanej

wykazała rozbieżności pokrycia uszkodzeń pojazdów. Ponadto uszkodzenia występujące na prawym boku pojazdu marki A. o numerze rejestracyjnym (...) nie odpowiadała pełnemu zakresowi uszkodzeń stwierdzonych na pniu drzewa oraz konarze drzew. Przeprowadzone postępowania likwidacyjne nie dostarczyło dowodów wskazujących na kontakt z konarem drzewa w wyniku którego powstały uszkodzenia.

/ dokumentacja fotograficzna uszkodzonego pojazdu, decyzja pozwanej - płyta CD k. 47 /

Koszty naprawy A. przy użyciu części oryginalnych z logo producenta pojazdu wyniosłyby 30278,09 zł. Wartość pojazdu przed szkodą wynosiła 23000 zł, zaś wartość pojazdu w stanie uszkodzonym opiewała na kwotę 6200 zł.

/ opinia biegłego k. 83-143/

K. S. (1) w celu oszacowania wysokości szkody zlecił (...) sp. z o.o. wykonanie kalkulacji naprawy pojazdu, za którą zapłacił 369 zł.

/faktura k. 23, historia operacji k. 56/

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił w oparciu o zeznania świadka, przesłuchanie powoda oraz opinie biegłego. Sąd uznał te dowody za wiarygodne i wzajemnie się uzupełniające. Obie depozycje były ze sobą spójne, choć cechowały się pewną niepamięcią co do detali zdarzenia – co wobec upływu czasu od zdarzenia nie budziło żadnych wątpliwości. Jednocześnie przebieg zdarzenia przedstawiony w osobowych źródłach dowodowych znalazł potwierdzenie w opinii biegłego, w której stwierdzono, iż do zdarzenia mogło dojść w okolicznościach podawanych przez świadka i powoda.

Sąd pominął wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii instytutu naukowego, jako że opinia biegłego jest dowodem rzetelnym i wiarygodnym. Wnioski z niej płynące są logiczne i przekonujące. W szczególności podkreślenia wymaga, iż twierdzenia pozwanego jakoby wniosek opinii biegłego, iż „nie można jednoznacznie zaprzeczyć, że do zdarzenia doszło w deklarowanych okolicznościach.” miałyby dyskwalifikować tę opinię są całkowicie błędne. Wbrew tym twierdzeniom stan faktyczny sprawy ustala Sąd, który rzecz jasna w wielu sprawach ustaleń tych dokonuje m.in. na podstawie opinii biegłych. Rolą biegłego nie jest jednak ustalenie dokładnego przebiegu zdarzenia, w szczególności jeśli minęło od niego wiele miesięcy, a ustalenie czy dany przebieg zdarzenia mógł mieć miejsce. Ustaleń tych biegły dokonuje w oparciu o szereg informacji, jednak nie sposób skutecznie stawiać zarzutu biegłemu, iż kategorycznie nie stwierdził on przebiegu zdarzenia historycznego – w szczególności wobec szczegółowej analizy uszkodzeń obu pojazdów, ich wzajemnej korelacji. Jak wynika z opinii biegłego uszkodzenia te w przybliżeniu korelują pod względem rozmiaru i wydatku energetycznego. Nie sposób też pominąć, iż biegły wykonał w sprawie opinię uzupełniającą, w której odniósł się od uwag pełnomocnika pozwanej. Pozwany wnosząc o dopuszczenie kolejnych opinii – przygotowanych przez instytuty naukowe – dąży jedynie do przedłużenia postępowania tak długo, jak treści opinii jest dla niego niekorzystna. Jednocześnie pozwany nie przedstawia materiału dowodowego przeczącemu ustaleniom biegłego.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje

Powództwo jako zasadne podlegało uwzględnieniu prawie w całości.

W analizowanej sprawie Sąd w oparciu o depozycje oraz opinie biegłego ustalił, iż 2 grudnia 2019 roku miało miejsce zdarzenie drogowe w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki A. należący do powoda, zaś sprawca zdarzenia posiadał ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej w (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W..

Podstawą odpowiedzialności pozwanego są przepisy art. 822 § 1 k.c. w zw. z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych i art. 436 k.c.

Stosownie do art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej (OC) ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których

odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Stosownie do treści § 4 cyt. przepisu, uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Zgodnie zaś z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z ubezpieczenia OC przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem są zobowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Odpowiedzialność samoistnego posiadacza pojazdu mechanicznego reguluje art. 436 k.c., w tym w odniesieniu do szkód powstałych w razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody zgodnie z § 2 art. 436 k.c. odpowiedzialność ta następuje na zasadach ogólnych tj. na zasadzie winy sprawcy.

Odszkodowanie, jakie zobowiązany jest wypłacić zakład ubezpieczeń, obejmuje wszelkie celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki poniesione w celu przywrócenia stanu poprzedniego rzeczy. Poszkodowany może, według swojego wyboru, żądać od ubezpieczyciela zapłaty kosztów hipotetycznej restytucji albo zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej ustalonej zgodnie z metodą różnicy. Przepis art. 822 § 1 k.c. modyfikuje normę wynikającą z art. 363 § 1 k.c. bowiem jedynie tylko w ten sposób, że roszczenie o przywrócenie stanu poprzedniego przekształca w roszczenie o zapłatę kosztów restytucji (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12 kwietnia 2018 roku, II CNP 43/17, LEX nr 2490615).

Przez przywrócenie rzeczy do stanu poprzedniego należy rozumieć doprowadzenie jej do stanu używalności tożsamego ze stanem tej rzeczy przez wyrządzeniem szkody. W przypadku pojazdu mechanicznego przez taki stan używalności należy rozumieć przywrócenie mu sprawności technicznej. Obowiązek ten spoczywa na zakładzie ubezpieczeń. Zgodnie z art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwo działania bądź zaniechania. Wymiana uszkodzonych elementów na nowe, w przypadku gdy nie jest możliwe ich naprawa, zaliczane jest do celowych i ekonomicznie uzasadnionych wydatków poniesionych w celu przywrócenia stanu poprzedniego rzeczy. Poszkodowany ma prawo do żądania od zakładu ubezpieczeń naprawienia szkody w całości, zwłaszcza przez przywrócenie stanu poprzedniego pojazdu nie tylko w kwestii możliwości jego używania, ale także i bezpieczeństwa jazdy.

Jak ustalono na podstawie dopuszczonej przez Sąd opinii biegłego koszt naprawy pojazdu przekracza wartość pojazdu przed szkodą, a zatem naprawa jest ekonomicznie nieuzasadniona, a ma miejsce tzw. szkoda całkowita. Przy szkodzie tego typu wysokość należnego odszkodowania ustalona jest metodą dyferencyjną, a zatem wysokość odszkodowania opiewa na wartość pojazdu przed szkodą, pomniejszoną jednak o wartość pozostałości (wraku) pojazdu.

Skoro zaś wartość pojazdu przed szkodą wynosiła 23000 zł, zaś po szkodzie 6200 zł, to wysokość odszkodowania wynosi 16800 zł, przy czym wobec związania zakresem żądania co do kwoty 15900 zł Sąd zasądził niższą kwotę nie wychodząc ponad żądanie.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 k.c. w zw. z art. 14 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Stosownie do treści art. 14 cytowanej ustawy, pozwany był zobowiązany spełnić świadczenie w terminie 30 dni od daty otrzymania zgłoszenia. Ubezpieczyciel zgłoszenie 4 grudnia 2019 roku, a zatem termin wypłaty odszkodowania upływał 3 stycznia 2020 roku. Zatem odsetki za opóźnienie należały się dopiero od dnia kolejnego, tj. od 4 stycznia 2020 roku. Powód dochodził odsetek od dnia wniesienia pozwu, co nastąpiło 12 maja 2020 roku, dlatego w tym zakresie roszczenie odsetkowe było zasadne w całości. Natomiast powód dochodził również skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie za okres od 3 stycznia 2020 roku do 7 maja 2020 roku, zaś za dzień 3 stycznia 2020 roku odsetki nie były należne jak wskazano wyżej. Stawka tych odsetek do 18 marca 2020 roku wynosiła 7%, od 18 marca do 8 kwietnia 6,5%, zaś od 8 kwietnia 6% - w skali roku. Zatem skapitalizowane odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 15900 zł za okres od 4 stycznia 2020 roku do 7 maja 2020 roku wyniosły łącznie 363,74 zł. W pozostałym zakresie

żądanie to podległo oddaleniu. Od skapitalizowanych odsetek powód miał prawo dochodzić odsetek za opóźnienie od dnia wytoczenia powództwa stosownie do treści art. 482 § 1 k.c.

Sąd zasądził stronie powodowej zwrot kosztów związanych z wydaniem kosztorysu potrzebnego do dochodzenia swoich roszczeń. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego zawartym w uchwale z dnia 19 września 2019 roku (sygn. sprawy III CZP 99/18)

Poszkodowanemu oraz cesjonariuszowi roszczeń odszkodowawczych z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej zwrot kosztów tzw. prywatnej opinii (ekspertyzy) rzeczoznawcy, jeżeli jej sporządzenie było niezbędne do efektywnego dochodzenia odszkodowania. W rozpatrywanej sprawie Sąd uznał, że dokonanie kosztorysu było niezbędne dla powoda, jako że pozwana w toku postępowania likwidacyjnego odmawiała wypłaty powodowi odszkodowania w należytym zakresie, pozwalającej na właściwe przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody. Jednocześnie podkreśliła, iż przed wytoczeniem powództwa powód nie wyzwał pozwanej do zapłaty tej kwoty. Mając na uwadze powyższe wobec braku wezwania do zapłaty odsetki za opóźnienie od kosztów sporządzenia kalkulacji naprawy pojazdu należą się nie od dnia wytoczenia powództwa, a od dnia następnego po dniu doręczenia odpisu pozwu, które to doręczenie było jednocześnie wezwaniem do zapłaty tej kwoty. Dlatego też Sąd oddalił powództwo w zakresie żądania zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia doręczenia odpisu pozwu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania. Powództwo zostało uwzględnione w przeważającej większości, a zatem na pozwanym spoczywa ciężar poniesienia powstałych w toku procesu kosztów. Łącznie koszty poniesione przez powoda wyrażają się kwotą 5367 zł, na co składają się: kwota 1000 zł tytułem opłaty od pozwu, kwota 3600 zł tytułem kosztów wynagrodzenia pełnomocnika powoda, kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwota 750 zł jako zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego. W zakresie wynagrodzenia pełnomocnika powoda Sąd orzekł na podstawie § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie.

Sąd na podstawie art. 84 u.k.s.c. zwrócił pozwanej kwotę 464,96 zł tytułem niewykorzystanej zaliczki wpłaconej przez stronę.